

[Bollgministeren]

rettelse af ankenævn for det almennyttige boligområde, tidligere benævnt klagenævn i beslutningsforslag nr. B 78 af 23. marts 1993 og beslutningsforslag nr. B 56 af 30. januar 1992. Så vi oplever altså forslaget én gang om året.

I den form, beslutningsforslaget foreligger i nu, er der sket en begrænsning i forhold til de tidligere forslag med hensyn til, hvilke tvister der peges på som opgaver for ankenævnene. Men i øvrigt er det de samme begrundelser, der fremføres nu som tidligere: reduktion af sagsbehandlingstiden og fjernelse af lejernes omkostningsrisiko ved konfliktløsning i boligretten. Det foreliggende forslag peger kun på tvister om varmeregnskaber og fraflytningssager som de konflikter, ankenævnene vil skulle behandle.

Som jeg sagde sidst, er det min opfattelse, at sager om varmeregnskab ikke kan begrunde, at der oprettes klage- eller ankenævn, idet der sjældent klages over varmeregnskabet, og hvis der klages, vil disse sager kunne behandles af kommunalbestyrelsen som en del af tilsynet.

Heller ikke med hensyn til fraflytningssager finder jeg at der er noget nyt, der kan begrunde oprettelse af ankenævn, i forhold til sidste gang vi drøftede dette spørgsmål. Som jeg oplyste sidst, er antallet af tvister om fraflytningssager faldet markant efter indførelsen af forenkede regler på området fra juni 1987.

Jeg kan derimod oplyse, at Boligselskabernes Landsforening også har rejst spørgsmål om etablering af særlige boligvoldgiftsretter, først og fremmest begrundet i flere problemer med husordenessager, hvor de lange sagsbehandlingstider ved boligretterne udgør et særligt problem. Jeg har drøftet dette spørgsmål ved et møde med justitsministeren og repræsentanter for Boligselskabernes Landsforening, og jeg er enig i, at støjende lejere ofte er et meget stort problem i mange bebyggelser, og at husordensovertrædelser bør kunne sanktioneres hurtigt.

Det er imidlertid et problem, der i lige så høj grad eksisterer i det private udlejningsbyggeri. Jeg har derfor taget initiativ til, at der i Boligministeriets regi nedsættes en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, som skal se nærmere på problemstillingen og komme med forslag til etablering af boligvoldgiftsretter til behandling af sådanne sager. Arbejdsgruppen skal bestå af repræsentanter fra Boligministeriet, Justitsmi-

nisteriet, Boligselskabernes Landsforening, Lejernes Landsorganisation og udlejernes organisationer. Arbejdsgruppen skal afslutte sit arbejde inden udgangen af august, så et eventuelt lovforslag kan fremsættes i begyndelse af oktober måned dette år.

Jeg har megen forståelse for, at visse typer af tvister bør kunne afgøres hurtigt, og jeg finder, at der kan være anledning til, efter at resultaterne af den foreslåede arbejdsgruppes arbejde foreligger, at drøfte, om der er spørgsmål ud over husordensreglerne, der med fordel kan overlades til afgørelse i en sådan voldgiftsret.

Sonja Mikkelsen (S):

Som boligministeren sagde, er det tredje gang, det foreliggende beslutningsforslag fremsættes i det nuværende Folketing, og det er anden gang med den nuværende regering. Det kan man vel med rette kalde spild af Folketingets tid.

Socialdemokratiet har fortsat den samme opfattelse, nemlig at beboernes retsstilling kan styrkes med en mere organiseret klageadgang, samtidig med at beboerdemokratiet respekteres. Dermed er vi fuldstændig uenige i Fremskridtspartiets motivering og metode, og vi afviser således forslaget – og altså for tredje gang.

Voldgiftsretter, som boligministeren nævner, kan til gengæld blive af stor betydning i dagligdagen ikke alene for beboerne i almennyttige boliger, men også for lejere hos private udlejere, og vi er ganske enige med boligministeren i, at det arbejde, der nu er sat i gang, er perspektivrigt, og at det er noget, vi gerne meget hurtigt skulle have frem til afgørelse også her i Folketinget.

John Vinther (KF):

Der er jo, som både ministeren og fru Sonja Mikkelsen var inde på, i høj grad tale om en genfremsættelse, og jeg skal også sige, at Det Konservative Folkeparti ikke har ændret opfattelse siden sidst. Vi har stadig stor sympati for beslutningsforslaget.

Vi mener ligesom Fremskridtspartiet, at det er særdeles relevant, at også den almennyttige sektor får et klagenævn. Lejere i almennyttige boligafdelinger kommer jo ud for nøjagtig de samme problemer som lejere i privat udlejning, og vi hopper altså ikke på betragningen